

INTERVIEW Alleenstaande moeder Sandra (26) deelt zorg zoontje met behulpzame buren

'Ik had ademruimte nodig'

Hoe zorg je voor een kind als je er helemaal alleen voor staat? De zesentwintigjarige Sandra uit IJmuiden wist dat je samen sterker bent dan alleen. Daarom nam ze contact op met de sociale organisatie Buurtgezinnen, die families op een laagdrempelige manier ondersteuning biedt. „Ik had ademruimte nodig.”

Laura van der Hauw
Laura.vanderHauw@mediahuis.nl

IJmuiden ■ Haar zoontje was twee jaar oud toen ze de zoektermen 'steun voor ouders' in de zoekmachine intypte. Een jaar eerder is het kleine gezin naar IJmuiden verhuisd, maar er wonen geen familie en vrienden in de omgeving waar Sandra steun uit kan putten. „De eerste twee jaar was ik 24/7 bij hem. Sommige moeders kunnen hun familie inschakelen om te helpen, maar dat kan ik niet doen”, legt de jonge moeder uit.

Daardoor kwam ze niet aan zichzelf toe. „Ik had hulp nodig”, vertelt Sandra, die vanwege privacy redenen niet met haar achternaam in de krant wil. „Ik wilde iets laagdrempeligs. Geen pleegzorg.” Dat gaat voor haar een stap te ver. Zodoende scrolde ze door de resultaten van Google, op zoek naar een passende oplossing.

175 koppelingen

Eén van de websites die haar aandacht pakt, is die van Buurtgezinnen. Deze organisatie koppelt gezinnen die steun kunnen gebruiken aan een stabiel gezin in de buurt. Buurtgezinnen bestaat sinds 2015 en is actief in meer dan 140 gemeenten. Voor de gemeente Velsen is coördinator Barbara van der Meij de Bie verantwoordelijk voor het matchen van ouders met zogenoemde steungezinnen.

De Bie heeft sinds haar start bij Buurtgezinnen zeven jaar geleden 175 families in Velsen aan elkaar weten te koppelen. „Je brengt vreemden bij elkaar die anders nooit met elkaar in contact zouden komen. Het is mooi om daarbij van betekenis te kunnen zijn”, vertelt ze over haar werk.

Geen enkele hulpvraag is hetzelfde, aldus De Bie. Elk aanbod evenmin. „Ik probeer daar de vertaler van te zijn”, legt de coördinator uit. Dat laagdrempelige karakter is precies waar Sandra twee jaar geleden naar op zoek is. Ze neemt meteen contact op met de stichting.

Extra tijd

Rond dezelfde tijd zit de IJmuidense Raïna Nijs te tobben. Door te wisselen van baan heeft ze sinds kort op vrijdagmiddag vrij. Maar wat moet ze doen met die extra tijd? Haar puberzonen doen liever

Niels en zijn vrouw Raïna Nijs zijn sinds twee jaar steunouders.

„Je laat zomaar je kind bij een vreemde achter, dat is ook wennen

hun eigen ding, zoals tijd doorbrengen met vrienden.

Ze is vanwege een familiesituatie al bekend met Buurtgezinnen, en vraagt aan manlief Niels of dat ook niet iets voor hen is. Die ziet het ook wel zitten. Daarop neemt ze contact op met De Bie. „Ik zei: 'Ik wil een baby!'", lacht Raïna aan haar keukentafel.

„Dat was hij ook”, reageert Sandra, die aan het hoofd van de tafel zit. „Hij was heel klein.” Steunouders Raïna en Niels wonen slechts op tien minuten lopen van de woning van Sandra vandaan, maar voor de match hadden ze elkaar nog niet eerder gezien.

Kinderdingen

De eerste ontmoeting was voor beide partijen spannend. „Je weet niet wie er komt”, herinnert Raïna zich. Ze wendt zich naar Sandra:

Barbara (l) koppelt sinds zeven jaar ouders aan steungezinnen, onder wie ook Sandra (r) en haar zoontje.

„En jij laat zomaar je kind bij een vreemde achter. Dat is ook wennen. Maar toen we met z'n tweeën waren, ging hij lekker spelen. Dat was heel fijn.”

Het zoontje van Sandra gaat één keer per maand naar het huis van Raïna en Niels. „We doen dan typische huis-tuin-en-keukendingen. Ik vind het gekeutel wel leuk”, glimlacht Raïna terwijl de jongen in de woonkamer met zijn autootjes aan het spelen is. Hij blijft dan ook slapen. „Ik pak meestal de zaterdagochtend op. Dan doen we kinderdingen die ik ook met mijn eigen kinderen heb gedaan, zoals naar het strand gaan en fietsen”, zegt Niels.

Dankzij de ondersteuning van twee steunfamilies – haar zoontje gaat ook één keer per maand naar een ander gezin met twee jonge kinderen – heeft Sandra meer ruim-

te en tijd voor zichzelf. „Nu kan ik weer contact met vriendinnen hebben of naar de kapper gaan, want dat kan met hem niet. Morgen ga ik bijvoorbeeld met mijn zusje naar Amsterdam”, vertelt ze.

Opbloeien

Ook op andere gebieden is de koppeling voor Sandra waardevol gebleken. Zoals haar carrière bijvoorbeeld. „Ik zat in de ziektewet en ik wist niet wat ik wou”, vertelt ze over haar situatie twee jaar geleden. „Niels vond dat de IT iets is voor mij, dus ik heb mij laten omscholen via het UWV. Nu werk ik alweer vier maanden en ik ga zo op in mijn werk dat ik vergeet om pauze te nemen.”

Misschien nog wel belangrijker: ze ziet dat haar kind ook helemaal is opgebloeid. „Zijn taal is beter geworden”, merkt Sandra op.

„Eerst gilte hij de hele dag, omdat hij niet de woorden had om zich uit te drukken.” Raïna knikt instemmend en zegt: „Hij krijgt nu een divers palet aan ervaringen mee.”

Fijne omgeving

Buiten het maandelijkse uitstapje om zien de gezinnen elkaar ook regelmatig. „We zijn vorig jaar voor het eerst met elkaar op vakantie geweest, naar Kroatië. En dit jaar was het Zuid-Frankrijk”, zegt Raïna. Coördinator De Bie onderbreekt even het gesprek: „Dit is niet standaard hoor.”

Toch doen ze het graag: helpen met verven en het mooi maken van huurwoning, samen Sinterklaas en kerst vieren. Sandra is dan ook blij met de keuze die ze twee jaar geleden heeft gemaakt: „Deze omgeving is fijn voor hem.”

FOTO'S UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Stichting

Buurtgezinnen

Buurtgezinnen zoekt regelmatig steungezinnen in de gemeente Velsen. Steunouder worden of heb je zelf steun nodig? Dan kun je contact opnemen met Barbara van der Meij de Bie via barbara@buurtgezinnen.nl of bel 06-15647823.